

Jubileul de 50 de ani

„GAZETEI TRANSILVANIEI”.

Venerabilul preposit al capitolului din Blăși, d-lu Constantin Păpălu, ni-a adresat următoarea scrisoare de felicitare:

Blăși, 6/I Ianuarie 1888.

Multă stimată Domnule Doctor! Pe lângă toate că, după natură, un om trecut în zile nu ușor vine în entuziasm, totuși ar fi pre bătător la ochi, dacă un om învechit în ani, care în decursul a cincă decă a fost martor al luptei, ce au purtat Eroi „Gazetei Transilvaniei” și dela ivirea primă a fôiei până în prezentă ca prenumerante a aflat în densa orecare sufletescă mângăere; care a fost fericit înainte cu șese decă și mai bine de ani a număra între învțăceii săi gimnasiași și pe primul fundatore și pe succesorii săi, care a întelmit pe ambii zeloșii tineri luptători călătorind la Viena în carele brașovenești, spre a-și esopera licența de luptă pentru luminarea scumpei lor națiuni, — cum dăci, ar fi bătător la ochi, dacă inima unui atare om n’ar sălta de bucurie, când luptătorii acestei foi pot serba un triumf, ce le dă prospect și la finală victoriă. Acum dără, după ce s’a liniștit sunetul, vin și eu, (și dacă s’ar pute dice post festa) și când primul fundatore a scumpei foi îi poftesc încă zile multe și mai liniștite de cum au fost acelea când a funcționat ca Redactor, dăci fie eternă memoria neuitatului meu amic și a națiunei române luptător Iacob Mureșianu!! — Eră iubitelui său fiu și în luptă succesor Aurel dăruiescă cerul sănătate sufletescă și corporală tără, spre a purta luptă până când „Gazeta Transilvaniei” va ajunge tînta la care dela început a nisuit fundatorii ei. Fie! fie!

Constantin cel bătrân.

Năsădu, 1 Ianuarie 1888.

La jubileul „Gazetei Transilvaniei” primesc felicitările noastre românesce.

Vicarul Dr. Moisilă, Dr. Alexi.

Rodna-veche, 31 Decembrie 1887.

Jumătatea de seculă, ce o implinesce „Gazeta Transilvaniei” jubilanță, fiă începutul vieții sale, pe seculă să i-se numere anii vieții.

Cavalerul Porcius G. cu ficele Susana și Rafila, căpitanul Domide, popa Grose, popa Domide, popa Grapini, popa Avram, dascălul Rețeganul, dascălul Mureșianu, Dionisiu Loghin, Octavian Popă.

Turda, 1 Ianuarie 1888.

„Acăsta este ziua, care ni-a lăsat-o Domnul, ca să ne veselim într’însa”, Acăsta este ziua, în care alpha diaristiceii noastre „Gazeta Transilvaniei”, acum sunt 50 de ani, a început să apară.

De-atunci și până adă ea se luptă neîntrerupt, an de an, zi de zi, pentru drepturile, pentru luminarea și binele poporului român.

De atunci și până adă ea urmarește pas de pas, ca o soț credincioasă, soțtea poporului român.

De atunci și până adă ea n’a pregetat nici o dată de-a se espune pentru el, de-a-i da sfaturi și povețe, de-a-l face atentă la primejdiile ce-l amenință, de-a se bucura împreună cu el de progresele ce le-a făcut și le face, de-a-l îmbărbăta pentru nou lupte și nou învingeri.

Deschide-ți colonele „Gazetei” și veți afla în ele reoglințată o parte însemnată a vieții întregului popor român, veți afla în ele aspirațiunile, faptele și suferințele lui, cu un cuvânt veți afla în ele istoria lui de o jumătate de seculă.

Românii din Turda și jură, convinși despre marea însemnată din trecut și prezentă a „Gazetei”, uniți în cuget și în simțiri, salută cu respect și bucurie în acăstă zi solemnă „Gazeta Transilvaniei”, salută pe întemeietorii ei și pe actualii ei capi.

Cu bărbăția înainte! Susțineți sus și tare falnicul drapel al românismului, în viitor, ca și în trecut, și noi, consci despre drepturile poporului român, pentru cari luptați, consci despre însemnatătea poporului nostru în acăstă stat, ne vom grupa în jurul drapelului Vostru și vom fi, în rēu ca și în bine, totdeauna cu Voi.

Dr. Rațiu, D. St. Șilulă, Ioan Mesareș advocat, Iuliu Vlăduț, Anania Moldoveanu advocat, Simion P. Moldovan, Silvestru Moldovan, Iosif Chlorēnu, Ioan Cadariu, Alexandru P. Romoțianu, Ioan Rațiu, Rogoan Miklos, Kugler David architect, Ioan Baliră, Alexandru Gaia, Alexandru Mezei, Vasiliu Moldovan, P. Roșca, Ștefan Hossu, Ioan Bodea, Constantin Popă, Samuil Porușiu, Nicolae P. Rațiu, Grigoriu Popă, Aurel Popă, Ioan Iliescu, Vasiliu Botoga, Georgiu Săcu, Ioan Tărănu, Mihail Popă, Vasiliu Căpușian, Ioan Lupescu, Măra Ioan, Ioan Ilan, Petru Iacobescu, Ștefan Popă, Ștefan Nicoră, Demetriu Manu, Ioan Pățescu, Simion Rus, Iosif Barițiu, George Klă, Victor Stoica, Rom. Sotica, Basiliu Belu.

Beiuș, 31 Decembrie 1887.

Doresc, ca în noua eră a „Gazetei Transilvaniei” dreptă recompensă a demnului ei trecut să pot serba încarnarea principiilor reprezentate de „Gazeta Transilvaniei.”

Protopopul Popă.

Deva, 22 Decembrie 1887.

Iubite Amice! Jubileul de cincă decă de ani al „Gazetei” pentru mine este o îndoită sărbătoare, pentru că diarul, al căruia corespondent sunt și eu de vre-o cincă-spre-dece ani și la ale căruia principii am aderat, aderez și voi adera și în viitor cu tot sufletul meu, a ajuns să falfăie cu mândria și acum, după o jumătate de seculă, mărșul stindard al românismului, fără ca în luptele dese și grele să fiă pătată nici măcar pe un minut, și pentru că conducătorul și prin urmare sufletul diarului jubilanț de prezentă ești tu, un sincer și mult iubit amic personal al meu și al iubitelor mei!

Primesc decă și ca redactor și ca amic cele mai cordiale și sincere felicitări, atât dela mine, cât și dela soția mea și dela frațele meu, asigurându-te, că dacă personal nu voi pute să merg cu eu pentru a-ți strînge mâna cu

frăția, noi cu gândul și cu întreg sufletul nostru vom fi la mărșă, ta sărbătoare.

Dumneșul Românismului, care planază asupra bietului nostru popor și care secolă i-a dat putere și viață, ca să suporțe plăgile ce l’au încercat, să binecuvinteze întreprinderea „Gazetei”, eră ție, scumpe amice și vrednicul ei redactor, să-ți lungescă firul vieții tale, nou atăt de scumpă, și să-ți de tără și voiă, ca încă mulți ani și cu mai strălucitoare rezultate să poți falfăi stindardul românismului, la a căruia înaintare îți vom urmări pașii cu mândria, cu rezoluțiune și cu nefățărta încredere.

Să trăesc, ca să muncesc cu efect și noi să te putem urma cu entuziasm.

Francisc H. Longin.

Beba-vechiă, 29 Decembrie 1887.

Aflându-mă în ajunul jubileului acelu diar, care în timp de 50 ani a răspândit atătea raze de lumină poporului român din toate părțile, nu pot trece cu vederea acăstă ocaziune, la care viu și eu a mă ruga lui D-deu pentru cel ce a purtat greaua sarcină timp îndelungat, adică pentru neuitatul Iacob Mureșianu, ca sufletul lui să-l așeze în locul unde nu este nici tristare nici suspinare.

Er Domniei-Vôstre, care tot cu acelu zel lucrați pentru răspândirea și mai departe a acelor raze de lumină, vă doresc mulți ani fericiți și isbândă.

Demetriu Blaga,
preot gr. ort. rom.

Bata de Crișu, 30 Decembrie 1887.

Multă On. D-nule Redactor! Vă rog, ca cu ocaziunea anului nou și a jubileului memorabil de o jumătate de seculă al multă prețuitei noastre „Gazete” ce redigiați, să binevoiți a primi felicitările mele cele mai sincere!

O jumătate de seculă! Lungă timp în viața indivișilor, dără scurtă în viața poporilor! Inse noi Românii din țerele coronei ungare în acăstă epocă, dela 1838 încôce, în proporțiune cu timpurile mai dinainte, am înaintat și progresat foarte mult, pot dice: cu pași gigantic pe toate terenurile, așa încât acăstă epocă o putem numi cu dreptă cuvânt epoca renascerei românismului.

Factorul cel mai puternic al acestui progres, de care ne bucurăm astăzi, este fără îndoielă „Gazeta Transilvaniei”, sunt acei venerabili bărbați români, cari, ca Iacob Mureșianu, Andrei Mureșianu, Georgiu Bariț și alții mulți, cu zel neobosit și cu rară abnegațiune au lucrat ziua și noptea pentru o sorțea mai demnă a poporului român.

Unul dintre aceștia sunteți și D-Vôstră, On. D-nule Redactor!

Dă ceriul, ca pe calea începută în fruntea celui mai vechiu diar român dintre toate câte sunt, să puteți mai lupta încă mulți și nenumărați ani, să ajungeți și jubileul secular și apoi îndelungata și multă obositoare noastră lucrare s’o vedeți încunu-

nată de succes spre gloria și mândria națiunei românesce.

Dr. Georgiu Ilea.

Roman, 31 Decembrie 1887.

Bătrana și cărunta moștenire, glorioasă „Gazeta Transilvaniei”, întineresce-o cu forțele și vigurose ce posedă.

Să trăesc mulți ani conducând-o la tînta dorită.

Ștefan Ștefan.

Iasi, 22 Decembrie 1887.

Doresc „Gazetei Transilvaniei” esistență pentru perpetuitate.

G. Ilescu.

Giurgiu, 1 Ianuarie 1888.

Multă stimată Domnule Directore al „Gazetei Transilvaniei!” Noi, subsemnații, aducem omagiale noastre de respect și stimă luptătorilor, cât și mediului luptei „Gazeta Transilvaniei”, care în spațiu de jumătate seculă a luptat și luptă pentru redeșteptarea și emanciparea nației române de peste Carpați.

Farul acesta să lumineze în infinit pentru a pute găsi limanul fericirii strănepoșilor poporului divin!

Representanții imprimeriei C. P.

Condurat:

Ivan Mihail, din Timesiana, Gg. Simionescu, Petru Ionescu.

Brașov, 9 (21) Ianuarie 1888.

Nici o națiune din Europa nu face a se vorbi atăta de ea și nu se agiteză așa de mult de toate cestiunile mari și mici ale țere ca Maghiarii. Dacă a face multă svon și multă sfără n țera ar fi identic cu a face bună politică, atunci Maghiarii ar fi cei mai înțelepți și cei mai practici omeni politici ai timpului prezent. Dără sunt mulți, foarte mulți, de altminteră omeni esperți, cari țin, că tocmai acăstă poftă de a face se vorbescă așa mult de ei este partea cea mai slabă a politicilor maghiari.

Destul că Maghiarii cu tendințele și nisuințele lor politice sunt adă în centrul discusiunilor. De este a se rezolva cestiunea bulgară, de este a se aplana crisa ce a isbucit în relațiile monarchiei austro-ungare cu imperiul rusesc, de sunt a se întocmi lucrurile în intrul monarchiei său a se regula relațiunile guvernelor către poporele imperiului poliglot, Maghiarii și er Maghiarii sunt cei ce pretind a ave în mână cheia pentru a le rezolva și pentru a le aplana pe toate.

În dieta ungară se discută toate aceste cestiuni mari și mici c’un aplomb, ca și când soțtea Europei și a monarchiei întreg ar atăna dela înțelepciunea „părinților patriei” din Sándor-utca.

Dacă deputatul Helfy din stânga extremă și deputatul Nic. Perczel adresază d-lui Tisza interpelări cerendă deslușiri despre concentrările de trupe rusești la granița Galiției, reclamând regularea definitivă a afacerii bulgare și intervenirea guvernului pentru ca Rusia să-și sisteze armările și să-și reducă trupele dela graniță; dacă acești deputați mai vor să fiă lămuriti și asupra întrebării delicate, că ore monarhia austro-un-

gară pôte conta cu siguritate în casul unui războiu pe alianța cu Germania, la care s'a alăturat și Italia — acesta este ceva ce nu pôte surprinde pe nimeni, căci parlamentele de aceea sunt ca să controleze faptele guvernelor și nu e vina lor decât acest control rămâne de ordinar numai o dorință frumoasă.

Dér politiciii maghiari nu se îndestulesc cu atâta, ei agită mereu în presă și în convorbiri pentru aspirațiunile lor de a fi ei și numai ei nația conducătoare și influentă în Orient. Astfel se isbesc nisuițele lor deadreptul cu acele ale Rusiei și se produce o încordare foarte amenințătoare între cele două împărății vecine.

În numărul de alături al diarului „France“ din Paris, deputatul Laur vorbind de Ungaria caracterizează aceste svêcoliri cu următoarele cuvinte:

„În marea cestiune a războiului cu Rusia Ungurii au pornit pe o cărare falsă. Ce mare neghiobiă au comis! Întăiu pornesc la luptă în contra Rusiei. Bine! După aceea maghiarizează totu, impun limba maghiară Croaților, absorbind pe Slovaci, Sârbi ș. a. Acesta ar mai merge, decât mistuirea nu ar fi așa de grea; dér a ataca pe colosul rusesc chiar cu risicul, de a juca rolul unui cățelus, care se repede a mușca de pulpă pe un mare boier, acesta trebuia să o evite Maghiarii cei mândri, cari de altminterea se blesază așa de ușor. Acum ei stau izolați...“

Probabil că deputatul Laur este preocupat încâtva de simpatiile sale pentru Rusia, dér nu va nega nimeni, că imputarea sa, încât privește lipsa de moderațiune și precauțiune, este întemeiată.

Maghiarii ar face mult mai înțelepțesc decât ar întrebuința parte din zelul ce-lu desvôltă în aplanarea cestiunilor europene, pentru ca să delature nemulțumirea ce domnesce între poporele nemaghiare de sub guvernul lui Tisza.

Decă ministrul-președ. Colom. Tisza — cum a făcut dîlele aceste cu ocaziunea desbaterii bugetare — apelază la solidaritatea dintre elementul unguresc și sâsesc din Ardeal numai pe temeiul, ca totu Sașii să fiă aceia, cari să înceteze de-a se mai plânge asupra nedreptăților, ér nu pe te-

meiul ea aceste nedreptăți să înceteze, atunci slab rezultat va avea politica lui de mulcomire.

Și ore numai Sașii din Ardel să fiă aceia, cu cari guvernul unguresc are interes să trăiescă în pace?

„Sașii din Ardel să formeze împreună cu Ungurii o falangă“, dîse d-lu Tisza. Falangă? Contra cui? Nu cumva contra Românilor? Și așa ceva reclamă tocmai aceia cari n'au răbdare de a vedé odată pacificată Bulgaria! Ei vedé rēlul din depărtare, dér la împăciuirea spiritelor în intru nu se gândesc!

Este acesta o politică prevédătoare și înțeleptă?

Adresa Românilor din Viena.

Sâmbătă în 2 Ianuarie st. v. Domnii Valeriu P. Bologa, dirigent al filialei băncii „Albina“, și Nicolae Popovici, profesor de muzică, în Brașov, prezentându-se în biroul Redacțiunii, au predat directorului fōiei noastre un fōrte frumos album, ce cuprinde o adresă a coloniei române din Viena.

Cu această ocaziune d-lu V. P. Bologa adresă d-lui Dr. A. Muresianu cam următoarele cuvinte:

„Ca mandatar ai coloniei române din Viena venim a-ți preda un semn de recunoștință și aderință al ei pentru valoroșele stăruințe și lupte ale „Gazetei“ în timp de cinc-șeci de ani, ale organului, pe care îl conduce acum de șeci ani Tu, care încă ai făcut odinor parte din colonia română vieneză. Dée ceriul ca să ai puterea și anii de a duce marea operă începută de Barițu, continuată cu putere de Tatăl tēu, cel de noi toți jălit, spre un bun sfêșit, dobândind acele isbēndi, cari au fost nobile țintă a activității neobosite a antecesorilor Tăi.

Să trăiesci!

Adēncă mișcat de această dovadă de iubire frățescă, d-lu Dr. A. Muresianu multumii mandatarilor coloniei române din Viena, asigurându-i că în veci va păstra, ca o scumpă suvenir și încurajare în lupta pentru libertatea și drepturile națiunii, acest dar al Românilor din Viena, de cari îl lēgă nu numai legătura de sânge, ci și aceea a amicitiei din trecut.

Ētă cuprinsul adresei memorate:

Onoratei Redacțiuni a „Gazetei Transilvaniei.“
Brașov.

Cinc-șeci de ani se împlinesc,

de când ca o stea lucitoare răsări pe orisonul celu întunecat al Românilor din Viena. Rașele ei deșteptătoare adunară puținii bărbați ai acelu timp, cari mai nutreau în pepturile lor credința în ridicarea vieții celei uitate a vechei Rome, a poporului român, din umilirea, la care au ingenunchiat o secolii cei vitregi ai trecutului.

În mijlocul cumplitelor vifore ale timpurilor celor mai grele, geniul însușit al urzitorului inspiră poporul asuprit și umilit, conducându-l cu bărbăția și abnegațiune pe calea neâmblată și spinosă la redășterea conștiinței naționale.

Și când brațul celu viguros amorfise și ochiul celu ager și blând se stinse, un brav fiu al sēu îl urmăză cu aceeași iubire și cu același devotament, care a atras totdeuna încrederea și stima generațiunilor trecute și prezente.

Conduși de viaă recunoștință pentru cei ce și-au consacrat puterile grelei lupte în cauza noastră națională, dorim ca neclintită să rămână statornicia întru ajungerea măreței ținte.

Ēr Voi, demni urmași ai credinței moștenite, aduceți-vē aminte că fericirea Vōstră a nēmului vōstru este, și suferințele Vōstre totu spre fericirea lui sunt.

Viena, Decemvre 1887.

B. G. Poppovits, Nic. Teclu, A. Frundianescu, Dr. St. N. Ciurcu, Alexander Nedelkovits, Dr. B. Grigoroviza, Marcu Tabacari, St. Vișneschy, C. Theohari, I. Tataru, Dionisie Goulay, V. Tebiucu, Ar. Ibrăileanu, Tudor cav. de Flondor, D. Popovici, dr. S. Papanicola, C. Missir, Dr. Demetriu Bogheanu, Dr. C. Popasu, Dr. Emil Codru Drăgușanu, Dr. Nicolai Smeț, G. Tēranu, I. Tēranu, Nicolae Nedelcovits, Dr. T. Tomiuc, Aurelian C. Grigoroviciu, Ilie Gherghel, Pavel Opreșca, stud. de filos., Const. Brăileanu, Aurel C. Popoviciu, Virgil Oniț, Visarie Popescu, Nicolae Maxim, Ioan Tērnăveanu, Ioan Scintila, Aurel Perșinariu, Euseb. D. Isopescul, Romul Poliuș, D. Puhaciu, N. Hacman, Eudoxiu Procopoviciu, Dem. Axente, Eugeniu Solomon, Em. Haldan, Popoviciu, protopresbiteru militar c. r. și asesoru consistorialu gr. res., Const. S. Prejbeanu, dr. teol. Teodoru Tarnavschii, Pompeiu Germanu, Octavianu Popu, Nicolau Șiluluțiu, Iosif Turcu, Alympius Boiu, stud. forest., Aureliu Ciatu, Erastu Tarangulu, Dr. G. Onciulu, M. Ciona, Dimitrie Savoiu, Atanas. Preda.

Valeriu P. Bologa, dirigent de bancă, ca mandatar al coloniei române din Viena. Nicolae Popoviciu, profesor de muzică, ca mandatar al coloniei române din Viena.

Albumul, ce cuprinde această

adresă, este în format mare cuartu, legat cu multu gustu în piele „chagraine“ fōrte fină, marginile de bronzu, la colțuri arabescuri de argint oxidat și de aur, în mijloc pe fōndu aurit două pene de argint încrucișate și pe aceste monogramul G. T. lucratu elegantu în emailu roșu și vênētu cu margini galbene, sub monogramu o pantlică de aur cu inscripțiunea 1838, 1888. Albumul e căptușit de dinăuntru cu mătase vișiniu-închisă. Adresa e scrisă caligrafic, cu multă artă, pe două foi de carton grosu, pe alte trei foi urmăză subscrierile.

Vorbirile

ținute la banchetul festiv datu cu ocaziunea jubileului „Gazetei Transilvaniei.“

Vorbirea d-lui preot și adm. protop. A. Berinde din Sein, com. Sătmăru:

Domnilor! Sub impresiunea acestor festivități imi aduc aminte de o poesiă, făcută de unulu din trinitatea fundatorilor „Gazetei“, mi se pare de laureatul și de piă memoria Andreiu Muresianu, care sună așa:

Ce e patria română?
Unde Istrulu cu Carpații
Dau mâna ca frații?
Ba nu! nu-i mei frățiore,
Patria română, care
Se numesce mare.

Și apoi enumerându poetul în versușe plăcute locurile locuite de Români, sfîrșesce așa:

Până unde mai rēsună
Limba dulce și străbună,
Pân' acolo-i frățiore
Patria română, care
Se numesce mare.

Ēcă și eu, din acele hotare depărtate, unde totu mai rēsună încă limba dulce și străbună, am dorit să vin, ca să felicitez din inimă serbările aceste jubileare românesci.

Natura lucrului aduce însē așa cu sine, cumcă barierele limbei nu se pot deșemna cu acurățē. Unde se întălnesc torrentul celor două limbi, acolo e un fel de oșei-care amestec. Noi Sătmărenii am dori, ca acestu amestec să nu fiă pre extensiv.

Ēcă, și Muresulu curgēndu în Tisa, cale de o dî se cunoșce că-i Muresu, și abia apoi se dă procesului de amalgamisare.

Nu voim noi Sătmărenii a cuceri terenul, — voim numai să susținem barierele limbei noastre față de apăsăturile grele ale torrentului vecin. În lupta asta de conservare și din festivitățile arangiate de voi, iubiți frați de unu sânge și de o mamă, primim îmbărbătare și încurajare.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

(1)

POPA CARE SCIE CARTE

(Poveste culēsă de V. A. Ureche)

Erau odată și în Moldova popi învețați!

Popă cărturar poftea Vodă-Ștefan celu-mare să afle și la sat și la cetate. Alesu la scaunele bisericesci din Divan, pe timpul lui, nu se urca celu cuerbicea mai vênjōsă, spre a și-o pleca după voia puterii, ci, acelu mai adēnci în sfintele scripturi, — adecă, pe vremea aceea, cel mai învețat. — Că doră nu era Vodă să se alēgă oștenii din stărpitură omenesc, cari nic o tolba chiojgă de săgeți n'ar fi putut duce pe umere; nic avea să cheme la scaunul de mitropolie pe cel mai giganț, latu în spete și vinosu la brațe; ci pe cel mai stupid de carte, fiă elu dealtminteri la stat și cătu Statul-Palma-barbăcotu. De fost'au și pe la noi, Români, o vreme, de era pus fiă-cine la locul sēu. Hei! pe atunci era ierna iernă și vara vară, cum dîce cântecul.

Moșu Dudău dela Bărbēștii lui Mi-

ronu Costin, din ținutul Romanului, m-a spus, mai an-vară, o poveste ce minunat dovedesce cele mai susu grăite. Ētă-o:

Păi, cucōne, ci-că era odată, în satul nostru, (care adî îi dîce Brănișten, de pe vremea aceea se numea Bărbesc), ci-că era odată în satul nostru, unu popă pre învețat, de scia totă cartea sêrbescă și cea leșescă și cea letinescă, și ceta psaltiria, ca tatăl nostru, de mersese fama învețaturii lui la răsărit și la sfîșit de sōre, la miață-nōpte și la miață-dî.

Totu satul, dela Șoltuzulu Vrajbă, până la nea Sucilă, cel mai tēnêr din cei doispreșeci pîrgari, își lua de departe căciula și se ferea în latură în calea lui, mai dihai de ar fi fost, jupănu Pircălabul... Ba e ce?... Păi, ci-că venea lume după lume să asculte graiul cu mieșu alu popii și să primescă dela elu sfat la pășu și la nevoe.

Numai badea Glōnță, porcarul satului, nu era de părerea lumii întregi despre învețatura părintelui Onofrei, că așa era numele din botez alu popii.

— Așu!... învețat!... dîcea badea Glōnță, trăgēndu cu ghioga lui dungă, în

colbulu din drum, unde-lu întăneau omenii din sat, ducēndu porcii la pășune. — Așu!... învețat!... Ean tăceți omeni buni!... Cartea popii e subțire de tot!...

Ean învêrtesce, jupănu Vrajbă Șoltuze, tăciunele ēsta aprōpe stinsu, numai cu o scînteia de focu în virf... Jēn învêrtesce-lu repede în cercu... Vedeți, omeni buni, ce rōtă de focu face scînteia? N'ai dîce că are în mână un coge-mite sōre?

O biată scînteie e și învețatura popii dér așa o învêrtesce de cu meșteșugul la vederea satului, de i se pare sōre mare și luminos!... Nu, jupăne pîrgaru, nu este învețat popa Onofrei, ci mare pîșcheru!...

Vorbele lui Glōnță nu schimbară cursul gândului oștesc, că așa-i omenirea, cucōne: când apucă într-o parte, geaba-i pui stavilă, că ea ca și puhoiul nefermirit, se repede la vale nepotolitu. Ba încă Glōnță era luat la ochi rēi nu numai de părintele Onofrei, dér și de totu satul.

Șoltuzulu chiar îi totu subția simbria ce-i plătea satul pe fie-care anu, pe mēsură cu care Glōnță subția și el,

cu vorba lui, cartea popii. Ear pîrgarii, frați de cruce cu popa, alegeau pentru Glōnță opincile, de Săn-Medru și de Săn-George, totu putrede, de rămăneau porcarul până la șeptemăna numai cu talpă-lōgele dela mēsa.

Păi așa-i decă te pui în poră cu domniile!... Vai de badea Glōnță!... De dîle rele, de păsur și de lipse, elu ajuns slab și deșirat și galben ca ciocanul de cucut în tōmnă.

Ear părintele Onofrei, totu mai rotofeu, de nu și mai încăpea în piele! Pălămarul chiar punea prinsōre, că de o mai merge burta părintelui totu infoindu-se, încă o iernă și-o primăveră, apoi n'o să mai pōtă eși cu cădelnița, prin dvereele mic, la liturghia.

Până și părintele Onofrei se speriasă; și cređēndu că-i vina colivii și a colacilor unși cu miere și încrēștați cu mieșu de nucă nouă, nic mai pune gura pe așa ceva!... Dér burta totu în sporu merge înainte! Hei!... traiulu tēnit, lauda lumii, mulțămirea sufletescă te îngrașă mai dihai decātu coliva și colacii.

(Va urma.)

Imi ridică pocalul într-o înaintare și unirea culturală a tuturor Românilor!

Vorbirea d-lui adv. Damiani:

D-lor Onestitatea și iubirea perfecționăză pe om. Tăria și credința sunt atribute neapărate pentru vitalitatea unui popor. Dacă națiunea română a păstrat aceste atribute, nu este mirare, căci s'a născut și a vieții în această țară.

Cu atât mai mare merit însă este pentru compatrioții noștri Sasi cari, ca veniți în această țară, au păstrat aceste atribute ale existenței lor naționale, ce le-au nutrit și susținut prin presa lor, care s'a distins înaintea cetitorilor săi prin onestitate și iubire.

Ridicî pachețul meu pentru reprezentantul acestor prese, d-lu Redactor alu fōiei „Kronstädter Zeitung“, Josef W. Filtsch.

Trupe rusești la granița austro-română.

S'a răspândit dizele trecute sgomotul că un corp de armată din Caucaasia ar fi primit ordin să plece la granița austro-română. Ecă acum ce i se scrie din Tiflis ziarului „Kölnische Zeitung“:

Alu doilea corp de armată d'aici a primit scirea, că va avé să părăsească garnisioanele caucasiane încă în decursul iernei acesteia. La 29 Noevre st. v. s'a hotărît în consiliul de rebelu din Petersburg d'a strămuta întregul corp de armată împreună cu o brigadă de vânători și o diviziune de cavaleria în garnisioane permanente pe la granița austro-română. Trupelor le va căde foarte greu această schimbare, pentru că toate tradițiunile, relațiunile și obiceiurile se lăgă de Caucas.

Ambele corpuri de armată caucasiane compuneau o armată a parte, deși întregirea se făcea prin recruți din Rusia. Și apoi numai ce i dreptu, corpurile de armată din Caucaasia au dat probe escelente în timpul de resboiu și pace. În specialu acesta se pōte dice cu mai multu cuvântu despre diviziunea de cavaleria desemnată d'a fi dislocată în Basarabia. Această diviziune trece de cea mai bună trupă călărășă din tota armata rusescă. Prima brigadă se compune din regimentele de dragoni din Nișegorod și Tver, cari sunt cunoscute în Rusia pentru gloria lor răsboinică.

În ultimul răsboiu cu Turcia, șapte oficeri din regimentul de dragoni Nișegorodski au dobândit ordinul sf. George, lucru ne mai pomenit în istoria militară rusă. Poporațiunea din Caucas se va despărți cu greu de aceste trupe. Cu deosebire grea este strămutarea pentru corpurile oficerilor, printre cari, mai cu sēmă la cavaleria, figurează o mulțime de caucasieni distins. Trupele acestea vor fi înlocuite cu trupe compuse din Caucasieni. În ultimul an s'au și format mai multe batalioane de vânători din Caucasieni, care sunt oarecum tulpina armatei caucasiane, care se va forma treptat.

SCIRILE DILEI.

Cetim în „Kolozsvar“ dela 16 Ianuaru n.: „Se scie, că dieta a nimicitu mandatul vestitului „domn generalu“ și astfel în cercul Caransebeșului cătu mai curând va fi alegere nouă. După cum se scrie de acolo, elementul maghiaru și germanu totă influința și-o îndreptă într'acolo, ca Români să nu alēgă a doua oră pe Traianu Doda, care și așa acum nu mai pōte fi alesu trei ani de zile. Până acum însă așa se vede, că le va succede Românilor această demonstrațiă. Partida Maghiarilor și Germanilor are de gând să candideze pe Taraczg, arendatorul băilor herculeane.“ — Cu alte cuvinte, tōte mijlocele de corupțiune, întrebunțate de dușmanii noștri, nu vor fi în stare a înstreina pe bravii grănișeri de vrednicul lor generalu.

„Kolozsvar“ se plānge, că în Orăștia naționalitățile trăsesc foarte separat unele

de altele. Nu este unu singur scop, o singură niusință, care se le unesc unele de altele. Români, Sasi și Ungurii, care își au societățile lor deosebite; nici la petreceri nu merg unii cu alții. În 7 Ianuarie Români au dat un concertu, alu căruia succed, dice „Kolozsvar“, este a se atribui învățătorului Baranga și la care n'au luat parte, decât exclusiv numai Români. Această deosebire de caste, dice „Kolozsvar“, nu va îmbunătăți situațiunea nici unuia, nici altuia dintre elemente. — Nu credem că Români împedecă pe Unguri d'a lua parte la petrecerile acelor. Români sunt multu prea ospitalieri, decât să facă așa ceva. Dēr altceva îl dōre pe „Kolozsvar“, Români bine sciu ce.

Cetim în „Ellenzek“, că la școala de stat din Cămpeni lucrurile mergeau bine până acum, copiii se deprindeau linișor cu limba ungarescă, macareă limba română e predominantă în această comină și din firea sa e forte solidă și neasimilabilă cu alte limbi. Lucrurile însă acum s'au schimbatu, căci inspectorul de școle, Moldovan Gergely, a redus numărul învățătorilor dela școala ungarescă și această a începutu acum a scăpata în progresarea spre maghiarizare. — Moșii Moșii rămân, macar de s'ar face farime maghiarisatorii!

Sunt vre-o doi ani de când ministrul austriacu de culte și instrucțiune publică ordonase, ca pe teritoriul jurisdicțiunei sale să se începă prelegerile în școlile populare la orele 9 dimineața în locu de 8. În Ungaria încă s'au făcutu deosebite încercări pentru introducerea acestui sistem, altmintre forte practicu pentru anumite împrejurări. Inspectorul de școle, dr. Iuliu Havas, spune în coloanele lui „Ellenzek“, că elu a făcutu încercări în direcțiunea această, și a încercat și părerea celor ce stau în fruntea școlilor populare confesionale, adresându senatelor școlare și mai vērtoșu preoților, ca superiori ai școlilor confesionale gr. cat. și gr. or., scrișori oficiose în privința acestui obiectu. Precum se vede însă, preoții români nu prea au plăcere să țină sfaturi cu inspectorii unguresci de școle, căci se plānge d-lu dr. Havas, că aceia nici n'au vrut să stea de vorbă cu elu. — Garrozavă lucru! Unde se întōree, unde se nvrteșce, d-lu Havas, totu de Români se npedecă! Ferice de elu!

Reuniunea femeilor române din Brașov pentru crescerea fetitelor sărace va da Sâmbăta în 6/13 Februarie a. c. în localitățile reduse din locu o petrecere cu danțu și cu loteria.

După cum anunță „Katonai Lapok“, cu ocașiunea revisurii legii militare se va dispune ca voluntarii pe unu an, începēndu cu anul viitoru, după depunerea esamenului de oficeru nu vor mai primi gradul de sublocotenent, ci numai gradul de cadetu-locuitor de oficeru, și numai după ce vor deveni sublocotenenti cădeții activi, cari stau înaintea lor în rang, vor obține și ei gradul de sublocotenent. Se va mai dispune, precum se dice, ca „voluntarii“, cari după unu an n'au depus esamenul de oficeru, să mai servescă unu an, și decât după acestu an nu depun nici macar esamenul de suboficeru, atunci vor servi, ca și alți soldați, trei ani. Primi-se-va o astfel de dispozițiune aspră?

Sâmbăta trecută s'a duelat cu sabia în Sibiu contele Bethlen G. cu contele Teleki A. Ambii duelanți au fost răniți, spune „Kolozsvar“.

Astronomii dela „Ellenzek“ incunoscintēză pe cetitorii lui, că în comitatul Brașovului a arătat „barometrul“ în zilele trecute, când cu frigul celu mare, 24—28 și pe Buceci 30 grade „Reumeur.“ — Sērăcă sciința meteorologică! Și apoi Kultur-egyletiștii dela „Ellenzek“ vrēu să ne mai și cultive?

Duminecă sēra în 17 (29) Ianuarie se va da în sala hotelului Nr. 1 din locu obicinuitu producțiune literară împreună cu danțu din partea tinerimii române adulte din Brașovulu-vechiu. Programul îl vom publica cătu mai curēndu. E de dorit ca publicul român să srijinescă cătu mai călduroșu această petrecere populară, alu căreia venitū este destinatū în favorul școlarilor români sērăci din Brașovulu-vechiu.

Sciri polițienesci.

S'a perditu alaltaeri după amēdu între orele 2 și 3 pe drumu din piēta până în Blumēna o cărticică de notatū (Notizbuch) cu suma de 70 fl. Onestul aflător să binevoiască a o preda la căpitănatul polițienescu.

„ARDELEANA“

instituti de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „Ardeleana“, societate pe acții, se invită în virtutea §-lui 18 alu statutelor societății la a

II-a adunare generală ordinară,

care se va ține la Orăștie în 26 Februarie 1888 st. n. după amēdu la 2 ore în loculu institutului (Strada Domnilor Nr 12.)

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul direcțiunii despre starea întreprinderii preste totu și despre rezultatul primului anu de gestiune în deosebi.
 2. Raportul comitetului de supraveghiere.
 3. Deciderea asupra compturilor anuale și asupra împărțirii profitului curăț.
 4. Fixarea marcelor de prezență pentru anul viitoru.
 5. Înmulțirea capitalului socialu.
 6. Modificarea §§-lor 48 și 66 din statutele societății.
 7. Eventuale propuneri făcute în sensul §-lui 28 din statutele societății.
 8. Exmiterea a doi acționari pentru verificarea procesului verbal alu adunării generale.
- Domnii acționari, cari în sensul §§-lor 20, 21 și 22 din statutele societății doresc a participa la adunare în persoană ori prin plenipotențiar, sunt pofați a-și depune acțiunile sale și eventualele documente de plenipotență la casa institutului celu multu până la 25 Februarie st. n. la 12 ore antemeridiane.

Orăștie, la 20 Ianuarie 1888.

Direcțiunea.

SNIRI TELEGRAFICE

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.“)

Berlinu, 18 Ianuarie. Scisōrea împēratului, prin care mulțimesce la gratularea de anul nou a reuniunei „Crucea roșă“ nu renunță la speranța, că timpul în care reuniunei „Crucea roșă“ îi încumbă serioșă problema spre binecuvēntarea întregii patrii, încă multu timp va rămāne depărtat.

Constantinopolu, 18 Ianuarie. Scirea lui „Pester Lloyd“: Vovodul Marcu Milanov — de Kuesi — sērăbătoritū ca comandantū de armată, e acelu Muntenegrēnu, care în timpul mai nou e luatū în perspectivă ca potrivitū candidatū la tronul bulgaru.

Petersburgu, 18 Ianuarie. În rescriptul cătră guvernatorul Moscvei, Tarulū își esprimă speranța plină de încredere, că în anul acesta și în celu viitoru pacea i va permite, să consacre tōte puterile prosperării interne.

Pesta, 21 Ianuarie. Alegerea lui Holaky în Baia de Crișu contra lui Truța a fostu verificată.

Berlinu, 21 Ianuarie. La primirea presidiului dietei, împēratul și-a esprimatū cătră președintele camerei deputaților deocamdată speranța că se va susține pacea.

Sofia, 21 Ianuarie. Se vorbește din svonū, că în Filipopolu au izbucnitū turburări, care însă sunt fără însemnătate. Mai mulți oficeri și civiliști s'au încāeratū unii cu alții, dēr poliția a restabilitū ordinea.

Dublin, 21 Ianuarie. Deputatul Blaine și preotul catolic Max Fadilen au fostu arestați pentru vorbiri rēsvrătitōre.

Toulonu, 21 Ianuarie. În arsenalu domnesce mare activitate pentru a pregăti de drumu es-cădra, echipāndu și înarmānd cuirasatele și incrucișetorii disponibile. Lucrătorii suntu ocupați peste timpul normalu de lucru.

Telegramă part. a „Gaz. Trans.“

Baia de Crișu, 9/21 Ianuarie. — Petițiunea în afacerea abuzurilor și nelegalităților comise la alegerea dietală din Baia de Crișu a fostu respinsă de cătră dietă și alesul ungaru opoziționalu Hollaky a fostu verificatū. Apoi se nu fimū passivi, ci activi în passivitate?

NECROLOGU.

Din apropierea Babiului ni-se scrie, că la 29 Decemvre a reposatū în Deșu subjugate regescū Alexiu Hossu în etate de 51 ani. A fostu fiul protopopolu românū de odiniōru Dumitru Hossu din Lozna mare, a studiatu teologia în seminarul românū din Gherla, pe care a continuat-o în seminarul S. Barbare în Viena. Adecă a crescutu cu pāne romānescă, dēr nu a trāitū pentru Romāni s'a lăpădatu de preoțiā, s'a lăpădatu și de nația lui romānă; a muritū sērmanulū compātimitū de ai sēi, și desprețitū de streini. Așa ni-se scrie. I dīcemū: Dumneđu sē-i ierte pēcatele!

Nicolau Popu Bota, avocatū, în numele sēu și alu celorlalti consāngeni și amici, aduce la cunoscință, că iubitul sēu frate Ioanū Popu Bota, fostu oficiantū reg. ung. în retragere, astādu la 1 oră p. m. a încetatū din viețā în etate de 69 ani. Rēmāșițele lui terestrestre se voru astruca Duminecă la 2 ore p. m. în cimitirulū gr. cat. din Maiert. Alba-Iulia, în 13 Ianuaru 1888 st. n.

Fiā-i țērina ușorā și memoria binecuvēntatā!

În comuna S.-Enciu a repausatū în 7 Ianuaru 1888 st. n. Iacobu Mureșanu, economu, în etate de 90 ani, cu

„moșu.“ Repausatū în decursulū vieții sale s'a bucuratū de o sātătate rară, și era Romānu verde așa, încātū când vedea deslănare între Romāni în treburile naționali, ofta din adēnculū inimii, dīcēndu: până când nu voru fi Romāni una? Repausatū, că descendentū din familia Mureșenilor, a belorū, cari venindū din Maramureșu unulū dintre ei s'a fostu asedatū în comuna S.-Enciu, a fostu tatū la 4 feciori și 2 fete, dela care s'a putatū vedē nepoți și nepōte în numărū de 40 și pe atāta strănepoți, cari cu totū ilu deplāngū ca pe adevēratulū lorū părinte.

Fiā-i țērina ușorā și memoria binecuvēntatā!

Cursulū pieței Brașovū

din 21 Ianuarie st. n. 1888.

Banotă romānescă	Cump.	8.45	Vend.	8.47
Argintū romānescu		8.42		8.45
Napoleon-d'or		10.00		10.00
Lire turcesc		1.25		1.27
Imperial		1.25		1.27
Galbin		5.90		5.90
Seris. foac. „Albina“	6%	101		101
Banle Rusesc	5/10	98		98
Discontulū	6 1/2—8%			110

Rectificare. În o parte a edițiunei Nr.-ului 4 din „Gaz. Trans.“ la una din felicitațiile publicate pe pag. 1, colōna 2, din erōre s'a pus datul: Salcina, în locu de Salciva, ēr pe colōna 3, s'arūl 17 de jos, în locu de neînfrānțat, se sētēsesc: neînfrānții etc.

În Nr. 3, la subscieria telegramei de felicitație ce ni-s'a adresatū din Oradea-mare, din o regretabilă erōre s'a lāsātū afarā dintre subscieri numele d-lui Ioan Pop.

Editorū și Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Mureșianu.

FARMACIA I. PSEPHOFER

VIENA, Singerstrasse Nr. 15

188,12-7

la „goldenen Reichsapfel“.

Pilule pentru curățirea sângelui, mai înainte numite „*Pilule universale*“ merită cu toată dreptatea numirea din urmă, de oare-ce în faptă nu există aproape nici o boală, la care nu ar fi probată în mui de casuri efectul lor miraculos. În casurile cele mai cerbice, la cari multe alte medicamente s'au întrebuintat înzadar, s'a dobândit cu aceste pilule de nenumerate ori și după un scurt timp deplină însănătoșare. **1 cutiură cu 15 pilule 21 cr., -1 cutiură cu 6 cutiure 1 fl. 5 cr.,** la trimitere nefrancată cu rambursă 1 fl. 10 cr.

Trimitându-se prețul înainte costă cu expedarea francoată 1 sulă cu pilule 1 fl. 25 cr., 2 suluri 2 fl. 40 cr., 3 suluri 3 fl. 55 cr., 4 suluri 4 fl. 70 cr., 5 suluri 5 fl. 85 cr., 10 suluri 9 fl. 20 cr. — Mai puțin de un sul nu se poate trimite.

Au încurs o mulțime de scrisori, prin cari consumatorii acestor pilule mulțimesc pentru redobândirea sănătății lor după cele mai diferite și grele bôle. Ori-cine a făcut odată încercare, recomandă acest medicament mai departe.

Reproducem aici câteva dintre multele scrisori de mulțămire.

Leopold, 15. Maiu 1883.
Prea onorate Domnule! Pilulele D-v. produc adevărată minune, ele nu sânt ca alte așa de multe medicamente recomandate, ci ele ajută într-adevăr aproape la toate bôlele. Din pilulele, ce am fost comandată la Pașca, am împărțit cele mai multe la amici și cunoștii și au folosit la toți, chiar și persoane de o etate mai mare și cu diferite bôle și defecte au dobândit prin ele, deși nu perfectă sănătate, dar totuși o îmbunătățire însemnată, și voiesc a urma cu întrebuintarea lor. Tu rogă der a-mi mai trimite încă 5 suluri. Din parte-mi și dela toți, cari am avut deja norocirea prin pilule D-v. a ne redobândi sănătatea, primiți cea mai cordială mulțămire. **Martin Dautinger.**

pașiunile ei cu violențe juvenale. Acestă a mea mulțămire. Vă rogă a o întrebuinta spre binele tuturor celor cari suferă, și Vă rogă totodată, ca să-mi trimiteți din nou 2 suluri pilule și 2 bucăți săpun chinezesc. — Cu deosebită stimă, supus **Alois Novak, prim-grădinar.**

Stimate Domnule! Presupunând, că toate medicamentele D-tale vor fi așa de bune, ca *remediul balsam contra degerăturilor*, care în familia mea a făcut un sfârșit grabnic la mai multe umfături de degerătură, m'am decis pe lângă totă neîncrederea mea în așa numitele mijloce universale de leuire, a lua refugiu în pilulele curățitoare de sânge ale D-tale, ca prin ajutorul acestor mici globulețe să bombardez la emorhoidele, de cari suferă de ani îndelungați. Nu esiteră de loc a vă mărturisii acum, că suferința mea învechită după o întrebuintare de 4 săptămâni a încetat cu totul, și că recomandă aceste pilule în cercul cunoșcintelor mele cu cel mai mare zel. Nu am nimic în contră și dacă vei face întrebuintare în public de aceste ale mele șire, însă fără de subsemnarea mea. **Viena, 20 Februaru 1881.**

Cu înaltă stimă C. v. T.

Bega Sal.-György, 16 Februaru 1882.

Onorate Domnule! Nu vă pot exprima în destul cordială mea mulțămire pentru pilulele D-v. de oare-ce pre lângă ajutorul lui D-ieu. conștina mea care deja mi îndelungați a suferit de *nevroză*, s'a vindecat prin pilulele D-v., și eu tute că și acum trebuie din când în când să întrebuintez ele tuteși sănătatea în ele, totuși sănătatea ci s'a îmbunătățit întru atât, în câtă pot să vă vedă de tute ocu-

Balsamă contra degerăturii de I. Psephofer, de mulți ani recunoscută ca cel mai sigur remediu contra suferințelor de degerătură de tot felul, precum și spre vindicarea ranelor învechite etc. 1 borcan 40 cr., cu trimiterea francoată 65 cr.

Balsamă contra gurgilor, remediu de încredere spre leuirea umfăturilor la gât. 1 flacon 40 cr., cu trimiterea francoată 65 cr.

Esență de viață, (*Picături de Praga*) contra stomacului stricăt, a mistuirii rele și greutateilor de tot felul, un remediu de casă excelent. 1 flacon 20 cr.

Sucul Svitzevgerich, medicament de casă în genere cunoscut și excelent contra catarului, răgușei și a tusei etc. 1 sticlă 50 cr., 2 sticlă cu trimiterea francoată 1 fl. 50 cr.

Alina americană contra reumatismului, cel mai bun medicament la tute suferințele reumatice, junghiu, ischias (bôla de tremură), junghiu la urechi etc. 1 fl. 20 cr.

Lichior din burueni de Alpi dela W. O. Bernhard. 1 butelă 2 fl. 60 cr., 1/2 butelă 1 fl. 40 cr.

Esență pentru ochi de Romershausen, 1 butelă 2 fl. 50 cr., 1/2 butelă 1 fl. 50 cr.

Prafă contra asudării picioarelor, 1 cutiură 50 cr. cu trimiterea francoată 75 cr.

Pomadă de Tanochin de I. Psephofer, de un șir de ani recunoscută de medici ca cea mai bună dintre tute remediile pentru creșterea părului. Un borcan elegant ajustat 2 fl.

Plastru universal de prof. Steudell, la rane din lovitură și împuns, la tot felul de bube rele și la umfături învechite, ce se sparg periodic la picioare, la degetă, la rânile și aprinderile de țigă și la multe alte suferințe de acestu soi, s'a probat de multe ori. 1 borcan 50 cr., cu trimiterea francoată 75 cr.

Sare universală de curățenie de A. W. Bulrich. Un remediu de casă excelentă contra tuturor urmărilor digestiunii stricâte precum: durere de cap, amețelă, cărcei la stomach, acréia în gât, suferințe haemoroidale, constipațiune etc. 1 pachet 1 fl.

Franzbrantwein 1 butelă 60 cr.

Afară de preparatele aci numite se mai află tute specialitățile farmaceutice indigene și streine, anunțate prin tute diarele austriace, și la casă, când unele din aceste specii nu s'ar afla în deposit, se vor procura la cerere cu promptitudine și câtă se poate de efină.

Trimiterile prin postă se efectuează iute, decât se trimite prețul înainte, seu cu rambursă.

Trimitându-se prețul înainte, (mai bine prin mandat postal) este portu postal cu mult mai efină, decât la trimitere cu rambursă.

AVISU!

Subsemnatul încunoscinteză pe onor. publicu, că am deschis o

MĂCELĂRIA

vis-à-vis de Teatru, în casa D-lui Korodi, unde se află totdeauna

Carne proșpetă de vită 32 cr.

„ „ „ porc 40 „

„ „ „ vitel 36 „

Un Kilo (100 Deca) bine cântărită cu 4 cr. mai efină ca la oricare altă măcelărie.

Dela 25 Ianuaru a. c. încolo se va afla de vândare în măcelăria mea Salamă, Șuncă, Slănină, Untură, Cârnaț polonez etc.

Cu înaltă stimă

Stefan Bureția.

2,2-2

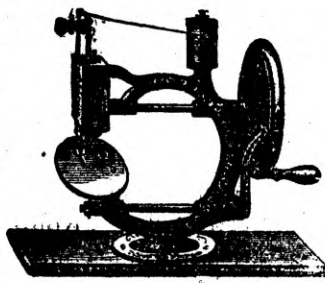
Licitațiune liberă.

Casa dimpreună cu o grădină mare și frumoasă a lui Zaharia Szava aflătoare în cetate, strada căldărarilor sub Nr. 521 se va vinde pe calea licitațiunii libere la 25 Ianuarie 1888 înainte de amiază la 9 ore în cancelaria cărților funduare a tribunalului reg. de aici.

Condițiunile de licitațiune sânt a se vedea în cancelaria D-lui avocat Carl Adam din piață No. 91.

43-1

O nouă invențiune

care a produsă cu totu dreptul atâta admirațiune, este de ingeniosul mecanic-artist engles, D-nul Mārston construită și pentru ori-ce stofă aplicabilă

MAȘINA

de cusut universală.

Acesta face la ori ce lucru de cusut servițiile cele mai escelente.

Costă completă florini 5.50.

Cose fără deosebire tute stofele. Este durabilă, din oțel și fier. Este simplă și ușor de mânat. Se furnizează în stare perfectă de lucru. N'are aproape niciodată lipsă de reparațiă.

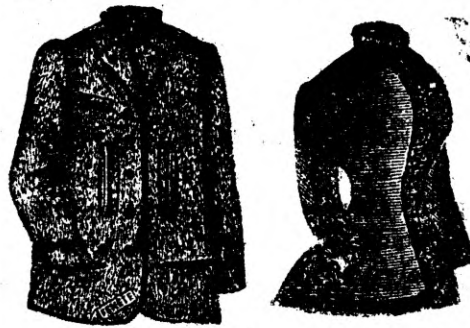
Mașina posedă o întocmire, ca la cusut să nu se rupă acul așa ușor și este în totă privința foarte practică. Fiă-care cumpere și imediată acestă admirabilă mașină de cusut universală fără prejudețiu, căci en inapoieză îndată fiă-căruia banii, dacă mașina nu funcționează.

Comandele se efectuesc cu rambursă postală și sânt a se adresa singur numai la: **Feketes**

Fabriks-Depot neuer Erfindungen,

Wien, Margarethen, Wehrgasse Nr. 13/59.

196,6-5

Roc de erna de Loden,

I. calitate numai

fl. 5.

II. calitate fl. 6.50.

Cel mai bun, cel mai efin și cel mai durabil Roc de erna de Loden bun din Stiria, în colorile sur și cafeniu și în tute mărimele.—Ca măsură, grosimea la pept.

Jachete de dame, elegante și căldurose, în tute colorile dorite, impletite, portă foarte plăcută, numai fl. 1.80

Costume gata bărbătesc, pantalon, roc și giletă lucrate din stufe bune și durabile de Brünn și Reichenberg, pentru tute mărime, în colorile dorite și în tute mărime, întregul costum costă numai fl. 6.50, II. calitate fl. 8.50, III. calitate cel mai fin fl. 10.50.—Ca măsură ajunge grosimea la pept.

Mantale de ploie de caucinc cu giugă dimpreună, de Caucinc-Sheeting impermeabil, vulcanisat, în formă elegantă de palton lung, în timp frumos se poate întrebuinta pe două ca Pardale. — Ca măsură ajunge înălțimea staturii. fl. 6.45.

Invetitori de masă și de pat, de rips fin, lucrate cu desen multicolor, la tute 4 colțurile cu ciucure de plus. fl. 1.65.

Pături pentru călătoriă și pentru cai, grose ca scândura, căldurose, durabile și mari, cu bordure colorate, bucata fl. 1.75, cele mai fine fl. 2.75. fl. 1.75.

Șaluri, elegante, căldurose, durabile, 7/4 mari, lucrate în color fine orientale, cu ciucure de șenilă, fabuloasă de iefine, bucata numai fl. 1.

Singura espediare cu rambursă, seu cu plată anticipativă, sub garanțiă, prin: **Fekete's Fabriks-Lager fertiger Kleider „zur ung. Krone“**, Wien, V., Wehrgasse Nr. 13/59. 148,4-1

Pastile din Sare de Kohbrunn WIESBADEN.

fabricate sub controla oficială a orașului Wiesbaden și a direcțiunii de cură.

Pastilele de sare din Kohbrunn-Wiesbaden se întrebuintă la tute acele bôle, care află tămăduire dela isvörelle din Wiesbaden. Cu deosebire au un efect favorabil la Catarhe ale organelor de respirațiă, micșorând tusea și ușurând scötorea flegmei. La o întrebuintare mai lungă mijlocesc o abstragere mai abundentă a sucului gastric și în urma acestă o îmbunătățire a mistuirii.

Prețul unei cutii 60 cr.

Mai departe asemenea oficialu controlate: Săpun de Kohbrunn-Wiesbaden 50 cr. bucata. Sare de Kohbrunn-Wiesbaden brută pentru băi fl. 1.80 v. a. per Kilo. Sare de beută din isvöru Kohbrunn-Wiesbaden fl. 1.20 v. a. per sticlă. — Trimiterea prin:

Wiesbadener Brunnenn-Comptoir, WIESBADEN.

Singurul deposit principal pentru Austro-Ungaria: Farmacia C. Brady, Kremier (Moravia). Veritabil se afla în Brașov la Franz Kelleman, farmacia la „Biserica Albă“ și Ferd. Jekelius, farm. la „Speranță“ 189,4-2

CONCURS.

Nr. 349 ex 1887. Inspector.

Pentru ocuparea postului de invetitor ordinar sistemisat la școala elementară cu limba de propunere română din comuna **Maiort** cu salariu anual de 300 fl. și eventualu pentru locuință și grădină 100 fl.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și trimite la mine concursele lor prin respectivul inspector r. de școale până la 1 Februarie 1888. Concursele se fă scris de mână propriă în limba maghiară și provădate cu cartea de botez și documentele referitoare la starea sănătății, la servițiu de până acum și la cunoscința limbilor.

Bistrița, 30 Decemvre 1887.

Iuliu Havas, inspectorul r. de școale al comitatului Bistrița-Năsăud.

213,3-3

Avisu d-lor abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la renoirea prenumerățiunii să binevoiască a scrie pe couponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

Administrațiunea „Gaz. Trans.“